Ч. 152. Середа 9 (22) липня 1903. Рік XIII.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за вложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостах на провинциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Сьв. Отець Папа ЛЕВ XIII.

помер вчера о годині 4 мін. 40 по полудни.

Не стало Намістника Христового! Серце великого чоловіка перестало бити! Сьвятійший Отець, Папа Лев XIII. помер! Вся церков Христова, цілий християньско-католицкий сьвіт нині сумує і вкриває ся грубою жалобою, бо не стало того, котрий був найяснійшим сьвітилом католицкої церкви, котрий по завіту Спасителя з однаковою любовою обнимав всїх вірних і невірних, перед котрим клонили ся всї могучі сего сьвіта, а котрого серце горячо било для всїх страдаючих і гноблених. Чим був Папа Лев XIII. для католицкої церкви, чим для цїлого сьвіта — сего в сїй хвили горести і печали і в сїх вузоньких рамцях годї описати. Істория запише єго імя золотими буквами і певно назве єго великим. Вступивши на Апостольский престол серед найтруднїйших обставин і в найприкрійших для католицкої церкви часах, умів він при помочи Божій і своєю великою мудростию так повести діла сьв. Церкви, що она побідила всї трудности і засияла ясним сьвітлом, котре озарило весь сьвіт християньский. А коли нині весь сьвіт католицкий сумує по смерти свого найвисшого пастиря, то й нарід руский, котрий також зазнав від него не одного добродійства, з глубоко тронутим серцем молить ся до Всевишного і просить Єго, щоби Він сего великого праведника, Сьвятійшого Отця, Папу Льва XIII. зволив приняти до Свого царства небесного.

Папа Лев XIII., давнійше Джаккіно (Йоахим) Печчі, походив із старого шляхотского роду в Італії і родив ся дня 2 марта 1810 р. в місточку Карпінето коло Анані (Anagni). Від осьмого року свого житя виховував ся він разом зі своїм братом Йосифом в єзуїтскій колеґії у Вітербо, а опісля кінчив науки в римскій колеґії. Вже тоді знав він знаменито латиньску мову і писав нею стишки. В 1831, коли єму було 21 літ, скінчив він богословскі науки і став доктором богословія.

Тодїшний Папа Григорий XVI. пізнавши молодого ученого і полюбивши его, забажав приняти его до служби при куриї. По трох дальших роках науки став Печчі в 1837 р. пралатом папского двора і висьвятив ся на сьвященика. В короткім часї опісля став він намістником провінциї Беневент, а відтак був іменований делеґатом в Сполето, а ще пізнїйше в Перуджиї. На сїм послїднім становищи заслужив ся він особливо тим, що постарав ся о осушене просторих багон, о добрі гостинцї і так із заповітреної маляриею країни, зробив зовсїм здорову. Він закладав школи і старав ся о просьвіту народу. Ставши епископом в 1843 р., був він нунцием в Бруксели а в 1845 роцї став архіепископом в Перуджиї і тодї відзначив ся тим, що в часах дорожнї побудував величезний шпихлїр, котрий кілька разів за власні гроші наповняв збіжем, котре опісля роздавав бідним. За Папи Пія IX. став він 1853 р. кардиналом, а в 1877 кардиналом-камарленґом. По смерти Пія IX. вибрано его дня 20 лютого 1878 Папою і він під іменем Льва XIII. коронував ся в Римі дня 3 марта 1878 р.

Вже від першого початку свого вступленя на Апостольский престол проявив Лев XIII велику енерґію і обачність і серед трудних тодїшних часів умів скоро позискати собі любов всїх, так що его вже тодї називало „папою мира“. Цїле его змаганє стреміло до того, щоби помирити Апостольский престол зі сьвітскими властями і о скілько можна, не лиш анї на волос не утратити прав і висшости Церкви над сьвітскими властями, але ще їх і розширити. Отсе ему удало ся знаменито і він тихою, спокійною працею довів до того, що перед Апостольским престолом покорили ся всї, що доси против него виступали. Папа Лев XIII мав бачне око на все, що дїяло ся в сьвітї, інтересував ся всїми справами, всїм житем народів, суспільним і полїтичним, виступав часто яко миритель, а ще більше яко учитель і в многих своїх енциклїках поставив собі памятник великого ученого і глубокого мислителя. Подїї з послїдних лїт і послїдних хвиль житя сего великого праведника суть загально звістні.

Честь і слава великому Покійникови, блаженний упокій і вічна ему память!

Вісти полїтичні.

(Положенє на Угорщинї. — Французско-ішпаньский союз).

Положенє на Угорщинї називають загально дуже напруженим, а ситуацию, в якій тепер находить ся новий президент кабінету ґр. Кин-Гедерварі, за таку, а може навіть за гіршу, як була в хвили димісиї Селя. З оногдашної бесїди президента мінїстрів довідано ся о ходї послїдної мінїстерияльної кризи. Ґраф Кин відслонив з цїлою отвертостию историю переговорів з опозициею. За цїну відкликаня войскового закона і принятя давного континґенту рекрутів, сторонництво независимости згодило ся однодушно занехати обструкциї. В той спосіб наміряно вийти із стану ex lex. Однако зобовязань своїх не додержала партия Барабаша. За відступленє від обструкциї жадає тепер нової заплати в видї национальних уступок. Єсть то отже явне зломанє умови, котрого опозиция не старає ся навіть оправдати. Дотеперішна обструкцийна борба мала той наслїдок, що з одної сторони сильнїйше сціпила лїберальне сторонництво довкола президента кабінету, а з другої сторони подала оружие до борби з партиею Барабаша і то на поли дуже дразливім для кождого Мадяра, бо на поли полїтичного віроломства. Однако поки що від уступленя Селя ситуация не змінила ся, правительство не поступило нї крок наперед, стану ex lex не знесено і в соймі не втихомирило ся. Загальну увагу звернула на себе статя орґану католицкої партиї, котра в дуже острий спосіб осуджує обструкцию.

В полїтичнім сьвітї велике враженє викликало заявленє зложене оногди в мадридскім сенатї мін. Сільвелею, що французско-ішпаньский союз в справі управильненя мароканьского питаня есть довершеним фактом. З тої причини — після гадки Сільвелї — мусить Ішпанїя мати сильну фльоту. З тої нагоди пише мадридский дописуватель Berliner Tagblatt-у: В Марокко інтересовані чотири держави, именно крім Ішпанії і Франциї також Анґлїя і Італїя. Супротив того новий французско-ішпаньский союз не буде з природи річи приемною несподїванкою для Анґлії і Італії. Особливо Анґлію супротив послїдної гостини Любета і Делькассого в Льондонї не мало дійме то французско-ішпаньске братерство в Африцї, особливо по звістних льондоньских промовах Делькассого повних чемностий для Анґлії. — В Ішпанії заносить ся після послїдних депеш на кабінетну кризу, викликану відповідию палати або т. зв. адресою кортезів на послїдну престольну бесїду. Король Альфонс XIII. виїхав вже на лїтний побут до Сан Себастиян.

Новинки.

Львів дня 21 го липня 1903.

— **Відзначеня.** Є. В. Цїсар надав радникови Намістництва і референтови для справ адмінїстрацийних при галицкій радї шкільній д-рови Ігн. Дембовскому титул і характер радника Двора.

— **Перенесеня.** П. Мінїстер просьвіти переніс Юлїяна Зубчевского, директора жіночої семинариї у Львові, на посаду директора мужескої семинариї учительскої в Станиславові. — П. Мінїстер оборони краєвої покликав повітового комісаря дра Теоф. Штубенфоля до служби в мінїстерстві оборони краєвої. — Дирекция почт і телеґрафів перенесла асистента почтового Юл. Глодзиньского з Городка до Кракова.

16)

На Балканї.

(Дальше).

Альбанцї суть троякої віри; одні іспові дують католицку віру, другі православну, а треті магометаньску. Найстаршою есть в Альбанії католицка віра; православна розширила ся аж в 11-ім столїтю, а магометаньска з тої пори, коли Турки запанували в Альбанії. В північній Альбанії межи Ґеґами в горах і на побережу перевжає католицка віра, за нею іде магометаньска, а відтак православна. На полудни переважає магометаньска, за нею іде православна, а відтак католицка, до котрої признає ся ледви кількасот Альбанцїв.

Найважнїйше католицке племя то Мірідіти, котрі уміли виборoти собі таке становище, що суть майже зовсїм независимі. Они мають свого окремого князя з роду Джон Маркутів. Від 1881 р. есть там князем Пренк Біб Дода. Мірідіти живуть в горах а їх столицею есть село Орош, що має не більше як 400 душ, а всїх Мірідітів есть около 30.000. Они мають своє окреме право, зване Лек Дукаджін, котре есть основою цїлого їх житя суспільного. Після того права найстарший в родинї есть головою родини, котра має иногдї й 200 душ. Мірідіти суть дуже сьмілі і хоробрі, але при тім і завзятї, фанатичні і дуже мстиві. Они побивають ся лиш між собою, але уважають дуже на то, щоби не побирати ся хочби й в як найдальшій родинї. Мірідіти живуть переважно лиш в годівлї худоби і овець; місяцями сїють пшеницю і кукурудзу та управляють виноград.

Магометани живуть по найбільшій части по містах і суть найбільші фанатики; мимо того живуть з другими иновірцями в згодї а нераз і побирають ся з ними. В кождій більшій місцевости есть мошея дуже часто перероблена з католицкої церкви. Жидів в північній Албанії нема, а тї, що суть в полудневій Альбанії, то Шпаніолї або жиди вигнані давнїйше з Ішпанії. Альбанїя має три архіепископскі епархиї зі 106 приходствами, три епископскі з 39 парохіями і одного ігумена в Орош, котрий есть духовною головою Мірідітів.

Шкіл в Альбанії дуже мало, а тї, що суть, то віроісповідні, католицкий або православний сьвященик і музулманьский духовник суть заразом і народними учителями. В турецких школах учать лиш коран читати. Але й тї немногі школи суть майже без значіня, бо Альбанцї не розуміють і не чують потреби шкільного образованя і длятого їм байдуже, чи дїти їх учать ся чогось чи нї.

Вельми характеристичні і важні під теперішну пору суть полїтичні відносини в Альбанії. Цїла Альбанїя есть подїлена на чотири вілаети (ґубернії або намістництва) з головними містами: Скодар, Скопле (Іскіб), Монастир і Янїна. Найменший вілает скодарский займає 9.000 квадр. кільометрів і має около 222.500 душ. Валї есть цивільним і войсковим ґубернатором в своїм віляетї; він має в своїх руках всю найвисшу власть, але може її лиш слабо і хиба насильно виконувати, що й по найбільшій части так буває. Вся власть ґубернатора обмежає ся в Альбанії лиш на то, щоби сї провінциї удержати при помочи войска при Туреччинї і стягати податки. Північні племена альбаньскі таки зовсїм не хотять признати турецкої власти над собою і держать ся свого старого закона, згаданого вже „лек Дукаджін“, котре анї не друковане анї не списане, а лежить виключно лиш в звичаях народу. Турецке правительство признало сей закон і для его виконуваня установило в Скодарі окрему комісию „джубаль“, котра складає ся з одного предсїдателя, одного радника і одного секретаря та 14 членів, котрих Альбанцї самі собі вибирають. До войскової служби обовязані лиш магометани; всї иновірцї платять лиш податок войсковий. Мимо того Ґеґи в горах, скоро вибухне яка війна, ідуть радо султанови на поміч. Але в послїдних часах зачали Альбанцї думати о самостійнім житю народнім, до чого причинила ся не мало т. зв. „альбаньска лїґа“ і Альбанцї зачинають вже бути небезпечними Туреччинї. Коли Туреччина в послїдних часах взяла ся заводити реформи, яких від неї жадає Европа, Альбанцї почали ставити опір, що остаточно довело аж до убийства російского консуля Щербини.

Альбанїя есть нинї найслабшою точкою турецкої держави в Европі. Вся Македонїя вже підмінована а скоро би ще й Альбанїя станула рішучо против Туреччини, то її пановане на балканьскім півострові борзо би скінчило ся. Тому й не диво, що найбільше на Балканї інтересовані держави, в першім рядї Австро-Угорщина, старають ся о як найбільший вплив в Альбанії. В сїм дїлї старала ся найбільше Австрия, а Кучбах каже, що вплив Австриї в Альбанії, именно же на побережу і в північних сторонах есть дійстно дуже великий і нема сумнїву, коли би нарід після наполеоньскої рецепти спитано, чи він хоче стати австрийским, то велика більшість за тим би заявила ся. Той свій вплив в Альбанії піддержує Австрия головно через католицке духовеньство. Австро-Угорщина з давен давна піддержує дуже ревно шкільництво в Альбанії. Она дає запомогу двом школам в Скодарі, удержуваним Єзуїтами і Францїсканами а одній удержуваній монахинями; она удержує семінарию в Скодарі, три школи в Дураццо,

— **Є. Е. п. Маршалок краєвий** ґраф Стан. Бадені виїхав в неділю до Радехова на одномісячний побут.

— **Неправдиві поголоски.** В праcї рускій і одній части польской появили ся поголоски про страйки рільничих робітників в повіті перемискім і заліщицкім. Поголоски ті цілком неправдиві. Ні в Куньківцях, в повіті перемискім, ні в Бедриківцях і Новосілці в повіті заліщицкім страйків нема, а громада Заставна, яку згадані часописи подали, лежить на Буковині, в кіцманецкім повіті. В обох повітах перемискім і заліщицкім відбувають ся жнива цілком правильно і спокійно.

— **Зелізниця Львів-Самбір.** Дна 11 с. м. переїхав перший комісийний поїзд зелізничу лінію Львів-Самбір, виїхавши із Самбора. Комісия звиділа при тій нагоді цілий шлях і поодинокі стациї, котрі обсаджуть ся вже від 14 с. м. руховим та технїчним персоналем. Отворене шляху для руху відбуде ся в половині серпня с. р.

— **Пожар церкви.** Оногди по годині 3 по полудни вибух в церкві в Коневі пожар, котрий в короткім часї знищив еї разом з дзвіницею. З церкви переніс ся пожар на шкільний будинок і на сусідну загороду селянина Васька Червиньского. В наслідок скорої помочи мешканцїв спинено огонь о стілько, що на шкільнім будинку згорів лиш дах, а у Васька Червиньского дах на хаті і стодола. Шкода виносить около 14.600 К. Почало горіти в середині церкви, імовірно від полишеної незгашеної сьвічки.

— **Ц. к. Дирекция почт і телеґрафів** оповіщує: По мысли розпорядженя ц. к. міністерства торговлї з дня 21 марта 1903 оповіщеного в Вістнику законів державних ч. 70 з р. 1903 і в Вістнику розпоряджень для почт і телеґрафів ч. 35 з р. 1903 піднимає ся ц. к. почтове заведене печатаня значків почтових на отзертих кувертах, переписних листках, адресових опасках і незігнених картах призначених до пересиланя як друки. — На кувертах печатає ся значки почтові по 3, 6, 10, 20 і 25 с., на переписних листках по 5 і 10 с., на опасках адресових по 3, 5 і 10 с. і на картах, що призначені до висилки як друки по 3 сот. під слїдуючими условинами: Печатане відбуває ся безплатно в головнім уряді стемплевім у Відни. — Предмети, що мають заосмотрити ся відтисками значків почтових, мусять однак точно відповідати в подробицях условинам поданим в повисшім розпорядженю і достарчені бути жадаючим випечатаня значків. — Блянкети взглядно формулярі, на котрих мають значки печатати ся, як також квоту рівну вартости печатати ся маючих значків почтових належить відсилати оплатно прямо до головного уряду стемплевого у Відни, при чім належить материял упорядкувати і подати точно скількість жаданих відтисків окремо для кождого формуляря і вартости значків. — Кромі спису жаданих відписків належить залучити пересилкову адресу виповнену так, щоби могла служити до відосланя назад материялу заосмотреного в значки почтові а опаковане має бути таке, щоби могло служити також до зворотної відсилки. — Предметів заосмотрених випечатаними знаками почтовими не можна виміняти на звичайні марки почтові. — Потрібних інформаций особливо що до якости, краски і розмірів паперу, що має ся ужити, уділить на жадане інтересованих кождий уряд почтовий.

— **Утоплена лялька.** Оногди у Відни побачили люди, що серединою каналу, що переходить від Дунаю через місто, пливе щось як би якийсь чоловік; то виринає з води то потапає. Збігло ся зараз богато людий і урадили, що то таки якийсь чоловік плизе, та побігли зараз на полїцию і дали знати. Прибігла полїция і двох полїциянів сїли на лодку та поплили за потопельником. Тимчасом на березї збігли ся тисячі людий та дивили ся, як полїцияни будуть потопельника витягали. За хвильку доплили полїцияни до того потопельника, вхопили его гаками і притягнути до берега, а тут показало ся, що то лялька натуральної величини, така, як еї уживають в робітнях одежі. Грімким сьміхом, а відтак і окликом радости на знак повитаня утопленої ляльки відоззала ся товпа цікавих і розійшла ся.

— **Цигани розбишаки.** З Араду на Угорщині доносять про таку подію: Дня 15 с. м. стануло коло села Сент-Бенедек табором ватага селян зложена з 47 людий, що приїхали на 10 возах. Они осторожно вивідали ся, котрі селяни в селї найбогатші, вибрали собі двох з них і коли вже всї спали, цигани напали рівночасно на обох господарів. В хаті Юри Популяра забили сокирами самого господаря і его жінку. В другій хаті убили так само господаря Добрінґа. Коли его жінка пробудила ся і хотїла вікном втечи, цигани зловили еї і повісили на вікні. На крик і гамір в хаті надбіг господарям на поміч їх наймит а цигани розрубали й єму голову, а відтак повісили. Потім всім ограбили обі хати і забрали, що лиш дало ся забрати; навіть меблї забрали на вози і ще тої самої ночи поїхали дальше. На другий день відкрито убийство і розбій в той спосіб, що люди побачили висячих трупів. Дали зараз жандармам знати, а коли ті побачили, що циганів нема, здогадали ся зараз, що то ніхто инший не допустив ся розбою як лиш они і зараз післали за ними. Слїди показали, що цигани поїхали в сторону як Уйвар. Ще дня 16 с. м. здогонили жандарми цїлу ватагу циганьску, котра однакож побачивши погоню за собою взяла ся зараз боронити ся. Коли жандарми підійшли близше, цигани стали стріляти з револьверів; жандарми тодї стрілили також і 5 циганів убили на місци, а 15 зранили. По завзятій борбі удало ся жандармам побороти циганів. Убитих і ранених позабирано на циганьскі вози, а прочих заковано і так відставлено до Уйвара.

— **Зуби по мерцях.** Не одному хоч би й потребував штучних зубів, відійде охота до них, коли отсе прочитає: Міский городник в Трутнові в Чехії, що має під своїм доглядом тамошне кладовище і удержує там порядок, одержав сими днями таке письмо: „Поважаний Пане! При перекопуваню гробів можна нераз при малій увазі знайти старі штучні зуби, котрі, длятого, що ніхто не умів їх з'ужиткувати, відкидано на бік яко річ нездалу. Такі старі штучні зуби в оправі або й поодинокі зуби я купую і плачу за кождий зуб 10 сотиків. Для того оплатить ся збирати такі зуби і скоро їх призбирає ся 50 до 70 штук, треба їх запакувати в коробку з циґаретів драма, обвязати шнурком, але не печатати, приліпити на коробці марку за 10 сотиків і так вислати до мене яко пробку без вартостя. Гроші за то висилаю правильно переказом почтовим. З поважанем — Александер Полляк, Лїберець, Лавренціберґ 12. От на які вже способи беруть ся!

одну школу для хлопців в Тірані та Каяві, одну дівочу школу в Іпеку та богато инших шкіл, котрі або таки основала або вапомагає. Крім того удержує Австро Угорщина шпиталь в Скодарі і медично-хіруриґічне заведене тамже та дає богато стипендий, тим альбаньскім молодцям, що хотїли би кінчити свої студиї або на австрийских або на угорских університетах.

В найновійших часах почало і грецке товариство для ширеня грецкої мови „Сілльоґос“ в Атинах розвивати велику діяльність межи Тосками в полудневій Альбанії. Та й Італія від року 1888 за міністерства Кріспі'го зачала також ширити свій вплив в Альбанії та основала тоді перші свої школи по одній в Скодарі, Вальості, Янїні і Превозі; але по димісиї того міністерства остала ся лиш одна школа в Скодарі. Тепер старає ся Італія знову, о скілько она може, розширити свій вплив в Альбанії, а то може їй тим лекше удати ся, бо на на цілім побережу альбаньскім, а також і в многих сторонах в глубині краю говорять по італїяньски. Із сего видко ясно, хто лагодить ся обняти колись в Альбанії спадщину по Туреччині, а не менше показує то й торговля. Доси вся торговля морем, через Триест з Альбанією була майже виключно в руках Австро-Угорщини, але в найновійших часах зачала Італія робити велику конкуренцю Австро-Угорщині, бо кораблї італїяньского товариства „Ля Пулїя“ навідують ся тепер правильно до альбаньского побережа.

Дуже характеристичне есть також родинне жите у Альбанців. Мужчина есть головою і паном в родині, котрого всї члени родини мусять безусловно слухати. Коли вибухне війна або родова борба, то жінки мусять в них також брати участь і їм припадає тоді задача відрізувати голови погибшим. При заручинах і весїлях есть ще богато старих диких звичаїв як н. пр. куповане невісти або викрадане еї. А вже найбільшою характеристикою для альбаньского житя есть т. зв. „месть крови,“ котра нищить цілі роди і розганяє їх по цілім сьвіті. Основою сего звичаю есть то почуте справедливости, котре й у инших народів постановляє в деяких случаях: „голова за голову“ або „кров за кров“; але у Альбанців з почутя справедливости зробив ся сліпий звичай, котрий накладає на кождого строгий обовязок без взгляду на справедливість мстити ся кровю за кров.

Після звичаєвих постанов у Геґів підпадає мести крови кождий, хто забє когось другого. Обовязком найблизшого свояка убитого есть тоді убити кождого мужчину з родини убийника. Кров по альбаньски зве ся „ґяк,“ а убийник „ґяксур“; той, котрому припадає обовязок мстити ся кровю за кров, називає ся „паном крови“ („зоно і ґякут“). Аж коли би за кождого убитого згинуло шість своякiв убийника, кінчить ся месть крови. Коли хтось чи то умисно чи случайно убє другого, то мусить зараз втікати зі своїми свояками; тоді свояки убитого палять хату убийника і забирають єму его майно а лишають лиш оружие. Коли би убийникови, заким ще убийство відкрито, удало ся схоронитись до хати убитого, то єму не стане ся нїчого злого, хочби й звістно було, що то він есть убийником; право гостинности наказує не робити єму нїчого злого. Аж коли мине право гостинности, виводять на границю племени убитого і тут позваляють єму на 24 годин скорше, як зачинає ся право мести крови; по тім часї можна вже убити самого убийника і его свояків. Але так само можуть мстити ся і свояки убийника за котрогось з них убитого.

(Конець буде).

Господарство, промисл і торговля.

— **Ц. к. Дирекция зелїзниць державних** оповіщує: Сим доносить ся, що рух загальний на зелїзници льокальній Хабівка Закопане привернено дня 16 липня.

Уряджену доси тільчо для руху особового і пакункового стацию Улїц-Плешнїц на шляху Пільзно-Еґер отворено дня 1 липня с. р. для загального руху.

Сим доносить ся, що дня 15 с. м. привернено загальний рух на шляхах Торскэ-Ворволинцї і Городенка місто-Стефанівка.

ТЕЛЕГРАМИ.

Віденъ 21 липня. На вість про смерть сьв. Отця переслали зараз кондоленцию Найдост. Архикнязі Фридрих і Райнер, кн. Лїхтенштайн і инші. П. Міністер війни ґен. Пітрайх і єпископ Шнайдер зложили лично кондоленцию. Вечером знято герб Льва XIII. з будинку нунциятури. Урядові заупокійні богослуженя будуть відправлені в четвер пятницю і суботу. Кардинали Талїяні і Груша відїдуть до Риму в четвер або в пятницю.

Будапешт 21 липня. Заповіджену на нині політичну бесїду виповість президент палати послів аж в середу. Нинїшне засїдане палати по відданю чести памяти помершого Папи буде на знак жалоби замкнене.

Льондон 21 липня. Король і королева виїхали вчера до Ірляндиї, де перебудуть 10 днів і де приготовлюють для них величаве приняте.

Пассава 21 липня. В часї оногдашної бурі ударив грім в особовий поїзд коло Пассави. Кільканайцять осіб есть ранених.

Льондон 21 липня. З Пекину доносять, що в провінциї Куанґ-Сі лютить ся страшний голод. Богато Хінців запродало ся в неволю, аби уникнути голодової смерти.

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

На всякий десяток кос даю одну косу і камень безплатно, то есть даром.

Довгота в центиметрах	65	70	75	80	85	90	95	100
за одну штуку з каменем Кор.	2·10	2·20	2·30	2·40	2·50	2·60	2·65	2·70
на 5-клгр. посилку іде штук	16	15	14	13	13	13	12	12

Карпатскі срібно-сталеві коси мають товке як папірок, легке як перо полотно, котре тне як бритва найтвердшу (псянку), то есть гірску траву і збіже; що тілько попаде під неї, перетинає за одним замахом; на стопу тілько незначно зуживають ся і мозольну роботу хліборoба на половину лекшу роблять. Приятна, легка робота на поли справляє радість всякому хліборобови, тому всякий косить тілько карпатскими срібно-сталевими косами.

Серпи озубрені з анґлійскої сталї дуже добре жнуть збіже і легко перетинають, так, що не чути в руках. Поручаю Вам, милі Сестри, хто замовить 20 штук серпів, дістане 2 даром.

Ціна за одну штуку 30 кр., то є 60 сот.

На всяке замовлене треба прислати 2 корон задатку, без задатку не висилаєсь нікому. На жадане цінники даром і оплачено, просить запамятати нашу адресу. З почтенем

Александер Копач,
Струтин вижний, п. п. Долина коло Стрия.

Товариство взаїмного кредиту

„ДНІСТЕР“

стоваришенє зареєстроване з обмеженою порукою у Львові

ПОЗИЧКИ уділяє своїм членам на 5½% і 1% додатку на кошти адміністрациї, за предложенєм документів викaзуючих достаточну гіпотеку.

СПЛАТУ позичок розкладає догідно на рати до 10 літ. Сума позичок інтабульованих і за порукою 1,239.243 К.

ЧЛЕНОМ може бути тілько обезпечений трехало в „Дністрі“ від огню.

УДІЛ членьский виносить 50 К, вписове 2 К. Число членів 2.391 з 2.501 уділами на 125.050 К.

ВКЛАДКИ щадничі приймає „ДНІСТЕР“ і опроцентовує на 4% Сума вкладок на 1.256 книжочках 1,103.333 К.

ЧИСТИЙ ЗИСК розділяє ся частию на дивиденду для членів. частию на публичні добродійні цїли: на церкви, бурси, захоронки. школи і т. д. На ті цїли роздано дотепер з товариства кредитового 10.840 К.

ІНФОРМАЦИЇ в справах позичок уділяє Дирекция і аґенти.

Головна аґенция дневників

СТ. СОКОЛОВСКОГО

у Львові, пасаж Гавсмана ч. 9,

принимає пренумерату і оголошеня до всїх дневників краєвих і заграничних.

До „Народної Часописи“ і „Ґазети Львівскої“ може принимати оголошеня виключно лиш ся аґенция.

СТЕЛЛЯ найновійший інструмент сальоновий швайцарский, самограй, ноти металеві без гачиків в ріжних величинах. Продає Соболевский годинникар у Львові, площа Марийска (готель француский).

З друкарні В. Лозиньского — під зарядом В. І. Вебера. (Телефона число 569).